

طرحی کلی پیرامون اصول و ضوابط حاکم بر ترجمه و پژوهش و آموزش آن در دانشگاه^۱

دکتر لطف‌الله یارمحمدی

۱- تعریف ترجمه

ترجمه را به انتقال و ارائه پیام^۲ از زبان مبدأ^۳ در قالب زبان مقصد^۴ تعبیر می‌کنیم. این تعریف در ظاهر ساده و بدیهی جلوه می‌کند. اما اگر درون آن را بشکافیم به رازهای نهفته فراوانی، که بر بسیاری از ما پوشیده‌اند بپیم^۵، منظور^۶، مقال^۷ و متفقّعات آن را در بر می‌گیرد. قالب یا صورت^۸ به کلیه ویژگیهای صوتی^۹ لغوی^{۱۰}، دستوری^{۱۱} (صرفی^{۱۲} و نحوی^{۱۳}) و متئی^{۱۴} (از جمله انسجام^{۱۵}) اطلاق می‌گردد. از لفظ "معنا"^{۱۶} در اصطلاح عام بیشتر، همان پیام مستفاد می‌شود. ما هم بر حسب عرف و یا طبق کاربرد بعضی از زبان‌شناسان آن را در همنین معنا به کار می‌بریم. هر چند که در این گفتار بیشتر در معنای منطقی و زبان‌شناختی خود به کار گرفته می‌شود. آنچه که لفظ (یا مجموعه‌ای از الفاظ چون جمله) در حالت تجزد و خارج از متن (به صورت قاموسی خود) افاده می‌نماید در اینجا به معنا تعبیر شده است که موضوع معناشناصی را تشکیل می‌دهد. اما "منظور" به مراد گوینده از کاربرد الفاظ در وضع مخصوص اطلاق می‌شود که خود موضوع شاخه‌ای از زبان‌شناسی جدید، به نام منظور‌شناسی^{۱۷}، است. مثلاً شخصی در هوای بسیار سرد وارد اتفاقی که پنجه‌های آن باز است می‌شود. او به فردی که داخل اتفاق است می‌گوید: "اتفاق سرد نیست؟" این جمله بدون توجه به متن و موقعیت و مراد گوینده معنای مشخصی دارد که از جمع معانی قاموسی سه کلمه اتفاق، سرد و نیست در قالب معین دستوری حاصل می‌گردد. بدین صورت جمله از یک سو پرسشی است که در باره وضع هوای (سردی آن) اتفاق می‌شود و از سوی دیگر قضیه‌ای است که می‌تواند از نظر منطقی مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. امّا در واقع منظور گوینده چیز دیگری است و آن این است که: اجازه بدهد پنجه را بیندم (چونکه من سردم است). در حقیقت جمله بظاهر منفی و سؤالی درباره هوا در حکم جمله‌ای خواهشی یا امری دایر برستن پنجه است. یا اینکه به شخصی بسیار خسیس می‌گوییم: "عجب آدم دست و دلبازی است!" معنی جمله با در نظر گرفتن کلمات و صورت جمله روش

۱- مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، شماره اول، دوره اول، ۱۳۶۴.

- 2- message
- 5- meaning
- 8- form
- 11- grammatical
- 14- textual
- 17- Pragmatics

- 3- source language
- 6- force
- 9- phonological
- 12- morphological
- 15- cohesion

- 4- receptor language
- 7- discourse
- 10- lexical
- 13- syntactic
- 16- Semantics

است. صورت جمله حکم می‌کند که فلاں شخص آدم سخاوتمندی است، ولی شنونده آن را به صورت طنز تفسیر می‌کند و منظور متضاد خسیس را از آن برداشت می‌نماید. البته شنونده علم غیب ندارد که گوینده طوری حرف بزند و او آن را طور دیگر بفهمد بلکه تفسیر او بر علائم و موجبات و ضوابط و قراردادهای خاص مبتنی است. بررسی و مطالعه این موجبات در مجموع تحت لوای منظورشناسی قرارمی‌گیرد. معنی و منظورها با توالی و نظم خاص خود برای افاده پیام گستردۀ و مربوط به موضوعی معین در دنبال هم قرار می‌گیرند. مثلًاً در زبان فارسی عوامل پاسخ بعد از پرسش، علت قبل از معلول، اطلاعات کهنه قبل از نو، جان کلام بعد از متفقّعات آن و قس علی ذالک می‌آید و در غیر این صورت کلام گستته و بی‌ربط جلوه می‌کند. معانی و منظورها که طبق ضوابطی معین به هم مربوط شده‌اند تا مطلبی (یا حادثه و یا واقعه‌ای) ویژه را به صورت منسجم بیان نمایند کلّاً مقال نامیده می‌شود.

در قسمت صورت آنچه احتیاج به توضیح دارد اصطلاح انسجام است. انسجام، به تعییر ما، در حقیقت همزاد صوری مقال است. لذا انسجام بر ارتباط معقول و منطقی بین اجزاء مقال اطلاق می‌گردد. این حالت توسط عوامل انسجام^۱ تحقق می‌یابد. حروف ربط، ضمایر، تکرار مواردی چون اسماء، زمانها، قضایا، و جز آنها، جانشین‌سازی منظم بعضی کلمات و عبارات با کلمات و عبارات دیگر، اشارات، حذف بعقرینه، وغیره از عوامل صوری مهم انسجام در زبانها می‌باشد. این عوامل موجب می‌شوند که کلمات و جملات با نظمی معنی دار پشت سر هم ردیف شوند، با هم ترکیب و تلفیق گرددند، جملات بزرگتر بسازند، بند^۲ تشکیل دهند، گفت و شنود برقرار دارند، و متى^۳ سازمان دهند. ما حصل آنکه پیام در زبان مبدأ به صورت لغات، عبارات، جملات، بند و متن و يا گفت و شنود ارائه می‌شود. مترجم ابتدا باید متن مورد نظر در زبان مبدأ را قالب‌شکنی^۴ کند تا معنا و منظور آن را بفهمد و سپس عین این معنا و منظور را در صورت زبان مقصد قالب‌بریزی^۵ نماید.

۲- رابطه معنا و صورت

رابطه معنا و صورت همیشه رابطه‌ای مستقیم نیست. بیشتر اوقات رابطه کلمات، عبارات، جملات، و بندها با معانی آنها دستخوش تغییر کلی شده است. به جملات فارسی زیر توجه کنید:

- ف-۱- من از کشته شدن حسن ناراحت شدم.
- ف-۲- من دستور دادم علی حسن را بکشد.
- ف-۳- من علی را دستور دادم تا حسن را بکشد.
- ف-۴- من به علی دستور دادم که حسن را بکشد.
- ف-۵- اینکه علی حسن را کشت من دستور دادم.
- ف-۶- علی حسن را کشت.
- ف-۷- حسن توسط علی کشته شد.
- ف-۸- ماشینی که قرمز است داخل گاراژ است.
- ف-۹- ماشین قرمز داخل گاراژ است.

معنای جمله ف ۱ از مجموع معنای دو قضیه "من ناراحت شدم" و "حسن کشته شد" به دست می‌آید. معنای همه جملات ف ۱ تا ف ۵ از معنای دو قضیه "من دستور دادم" و "علی حسن را کشت" حاصل می‌شود. به همین ترتیب هر دو جمله ف ۸ و ف ۹ را می‌توان از دو قضیه "ماشین قرمز است" و "ماشین داخل گاراژ است" مشتق دانست. از

طرفی می‌توان حکم کرد که هر دو جمله ف ۶ و ف ۷ از نظر معنا مشابه هستند و می‌توان تصور کرد که اولی از دومی یا دومی از اولی یا هر دو از قضیه مجرد ثالثی مشتق شده‌اند. بنابراین منطقی است که ما برای هر جمله حداقل دو ساخت در نظر گیریم. ساختی که بیشتر صورت تجربیدی دارد و به ساخت معنایی نزدیکتر است و در آن رابطه معنا و صورت مستقیم است و ساختی که اهل زبان بدان صورت می‌گویند و می‌نویسند. در زبان‌شناسی جدید ساخت اول را ژرف‌ساخت^۱ و ساخت دوم را رو‌ساخت^۲ می‌نامند. ساخت معنایی و ژرف‌ساخت در زبانهای مختلف دنیا بر حسب قاعده باید مشابه باشند. اختلاف زبانها بیشتر در رو‌ساخت است.

با عنایت به توضیح بالا منطقی به نظر می‌رسد که مترجم ابتدا رو‌ساخت زبان مبدأ را بشکافد و به ژرف‌ساخت برسد و آنگاه بر این ژرف‌ساخت قبا و ردای (صورت) زبان مقصد را پوشاند. البته بین رو‌ساخت و ژرف‌ساخت ممکن است ساخت‌های دیگری به عنوان میان‌ساخت^۴ وجود داشته باشد. هر چه به طرف ژرف‌ساخت نزدیکر شویم معنا و صورت نیز رابطه مستقیم‌تر پیدا می‌کنند. یکی از اثرات این توجیه نظری در آموزش ترجمه‌ای است که دانشجویان حداقل در آغاز کار جملات بلند و پیچیده را به قضایای مشکل خود تجزیه نمایند. آنگاه این تعبیرات ساده را به تعبیرات ساده‌ای در زبان مقصد برگردانند. یعنی مرحله انتقال^۵ را در این مقطع به انجام برسانند. سپس با توجه به متن اصلی این قضایا را ترکیب کنند و مقال طبیعی بسانند و عمل بازسازی را به پایان رسانند. طبیعی است که مترجمان ورزیده در ترجمه خود به طور خودکار و غیر استشواری مراحل یاد شده را بسرعت طی می‌کنند. حال بینیم در جزئیات برگردان مقال چه مسائلی در پیش داریم:

۳- لغات و تصوّرات

لغات نماینده تصوّرات^۷ می‌باشند و هر تصور مجموعه‌ای از صفات یا مختصات معنایی^۸ را در بر می‌گیرد. مثلاً لفظ قوچ در زبان فارسی نماینده تصور موجودی خاص است که دارای مختصات معنایی حیوان، گوسفتند، بزرگ‌سال و مندر و غیره می‌باشد. در هر زبان تصوّرات و مختصات در تیجه مقابله و مقایسه^۹ شناخته می‌شوند. مثلاً مختصه حیوان دو نوع موجود زنده را (مثلاً قوچ و حسن) از هم مشخص می‌دارد و صفت گوسفتند دو نوع حیوان را (مثلاً قوچ و سگ) از یکدیگر تمیز می‌دهد. مختصه مذکور دو نوع گوسفتند را (مثلاً قوچ و میش) تشخیص می‌دهد و بالاخره مختصه بزرگ‌سال دو گروه گوسفتند را (مثلاً قوچ و میش در مقابل بره) از هم تمیز می‌دارد. این صفات را مختصات ممیز^{۱۱} نامیده‌ایم. البته لفظ قوچ صفات متعدد دیگری را از قبیل: جاندار، چاربا، شاخدار یا بی‌شاخ، دنبه‌دار یا بی‌دبنه نیز داراست که در تمیز دادن قوچ از حسن، سگ، میش و بره نقش چندانی ندارند. این صفات را در اصطلاح مختصات حشوی^{۱۲} می‌خوانند. مختصات بسته به زمینه مقابله می‌توانند حشوی باشند یا ممیز. مثلاً وقتی قوچ را با سنگ مقایسه می‌کنیم صفت جاندار ممیز است ولی وقتی آن را در مقابل انسان قرار می‌دهیم این صفت حشوی خواهد بود. چرا که بر اساس معرفت ما از حیات (و به تبع بر حسب قاعده) همه موجودات زنده را جاندار تلقی می‌کنیم. در هر صورت نکه مهم در این جا این است که تمام زبانها شامل تصوّرات هستند. اما این تصوّرات الزاماً در زبانهای مختلف یکسان و بر یکدیگر منطبق نیستند. مثلاً لفظ bitch انگلیسی را در نظر بگیرید. این کلمه دارای مختصات حیوان، سگ، بزرگ‌سال و مؤثث است. نزدیکترین معادل در زبان فارسی

1- deep structure

4- intermediate structure

7- concepts

9- contrast

12- redundant features

2- surface structure

5- transfer

8- semantic features(components)

10- comparison

3- semantic structure

6- reconstruction

11- distinctive features

سگ است که صفات حیوان - سگ و بزرگسال را داراست ولی صفت تأثیث را شامل نیست، لذا لفظ bitch که در انگلیسی تصویری واحد است الزاماً در مقابل دو تصور سگ و ماده در فارسی قرار می‌گیرد. مترجم باید این را دریابد و آن را به سگ ماده ترجمه کند.

۴- عدم مطابقت مصدقای^۱ لغات

تعداد فراوانی از لغات زبان مبدأ در بسیاری از حالات از نظر مصدقای با نزدیکترین معادل خود در زبان مقصد بر یکدیگر منطبق نیستند. مثلاً لفظ دست فارسی بیشتر اوقات از کتف تا انتهای انگشتان را شامل می‌شود و حال آنکه نزدیکترین معادل آن در انگلیسی، یعنی hand، تنها از مج تا مج آنکه در انگشتان را در بر می‌گیرد. انگشت در فارسی هم بر انگشتان دست و هم بر انگشتان پا اطلاق می‌گردد و حال آنکه در انگلیسی finger فقط انگشتان دست را شامل می‌شود. لفظ رئیس در فارسی در مورد بالاترین مسؤول مدرسه، گروه، دانشکده، دانشگاه، بانک، شرکت، قبیله و غیره به کار می‌رود حال آنکه در انگلیسی معادلهای چندی مانند: principal، chairman، dean وجود دارد که هر دویکی می‌باشد. مثلاً لفظ woman و wife مقابله می‌شوند. لفظ manager و director و chancellor و bridegroom و son-in-law می‌باشد. مثلاً لفظ run در وهله اول "حرکت سریع با پاها را" در ذهن شنونده تداعی می‌کند که معادل آن در فارسی دویدن چا ایجاب می‌کند به ارائه توضیحات ضروری در پاورقی مبادرت ورزد.

۵- مفاهیم اولی و ثانوی

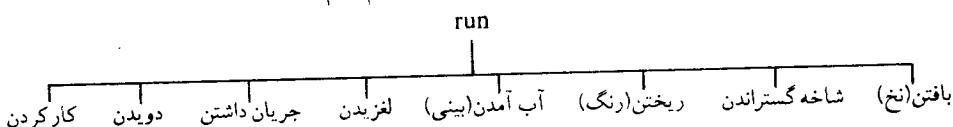
با شنیدن کلمه در خارج از متن معمولاً مفهومی^۲ در ذهن نقش می‌بنند که آن را مفهوم اولیه^۳ می‌نامند. اماً اغلب کلمات، با توجه به موقعیت و متن، مفاهیم متعدد دیگری دارند که آنها را مفاهیم ثانوی خوانده‌اند. مثلاً کلمه run در وهله اول "حرکت سریع با پاها را" در ذهن شنونده تداعی می‌کند که معادل آن در فارسی دویدن است. مانند: این پسر می‌دوشد.

اکنون به جملات انگلیسی زیر و ترجمه‌های آنها توجه کنید:

E1. The boy runs.	ماشین کار می‌کند.
E2. The car runs.	چشم (دبیل کسی) می‌دود.
E3. The eye runs.	شیر آب جریان دارد (می‌رود).
E4. The faucet runs.	ژله می‌لغزد.
E5. The jelly runs.	ازینی آب می‌آید.
E6. The nose runs.	رنگ می‌ریزد.
E7. The paint runs.	پیچک شاخه می‌گستراند.
E8. The ivy runs.	نخ‌های جوراب در می‌رود.
E9. The stocking runs.	لباسم را پوشیدم.
E10. I dressed myself.	مرغ را پاک کردم.
E11. I dressed a chicken.	والار را صاف کردم.
E12. I dressed a timber.	سربازان به خط استادند.
E13. The soldiers dressed in rank.	پرستار زخم را پايسمن کرد.
E14. The nurse dressed the wound.	

معمولًاً مترجم با ترجمه مفاهیم اولیه الفاظ مشکل چندان ندارد اما گرفتاری اصلی وی در ترجمه مفاهیم ثانوی است. علی هذا وقوف مترجم بر این خصیصه بسیار معمول الفاظ در دو زبان مبدأ و مقصد و کشف مفاهیم مربوط و یافتن معادل مناسب از ضروریات می‌باشد. این مسئله و مسائل مشابه آن از نظر زبان‌شناسی مقابله‌ای^۱ و خط‌اشناسی^۲ نیز حائز اهمیت بسیار است. چرا که یادگیرنده بیشتر اوقات این الفاظ را به معنی اولیه خود تغییر می‌کند و معادل نادرست بر می‌گزیند و ممکن است جمله E11 را به "مرغ را باس پوشاندم." ترجمه کند. نظری این شباهات در ترجمه‌ها زیاد دیده می‌شود.

می‌توانیم لفظ run با معادلهای فارسی آن را بصورت نمودار زیر رسم کیم:

اکنون اگر بخواهیم معادلهای فارسی را جدا جدا به انگلیسی برگردانیم هر یک از آنها ممکن است علاوه بر run معادلهای دیگر نیز داشته باشند که با اتصال شاخه‌ها به طرف معادل انگلیسی (و احياناً دوباره به طرف معادلهای فارسی کلمات جدید انگلیسی) شبکه‌ای نسبهٔ پیچیده درست می‌شود. برای مثال کاربرد کلمه know را در جملات زیر در نظر گیرید:

E15. I know it.

E16. I know him.

E17. I don't know what you mean.

آن را می‌دانم.

او را می‌شناسم.

نمی‌فهمم چه می‌گویی.

نمودار این لفظ با معادلهایش چنین است:

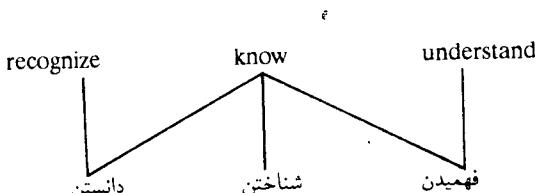

حال به ترجمه جملات فارسی به انگلیسی زیر توجه کنید:

ف-۱۰- من حرف تو را نمی‌فهمم.

ف-۱۱- من صدای او را شناختم.

با توجه به ترجمه دو جمله بالا نمودار بالا را می‌توان بصورت زیر رسم کرد:

اکنون به ترجمه جملات انگلیسی به فارسی زیر توجه کنید:

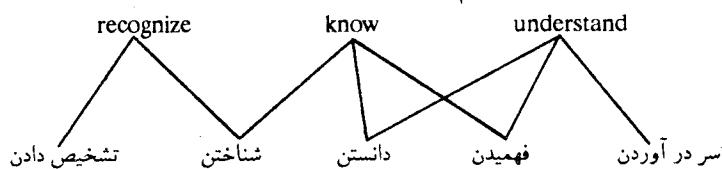
E18. They recognized him as the lawful heir.

E19. I don't understand why he played a trick on his friend.

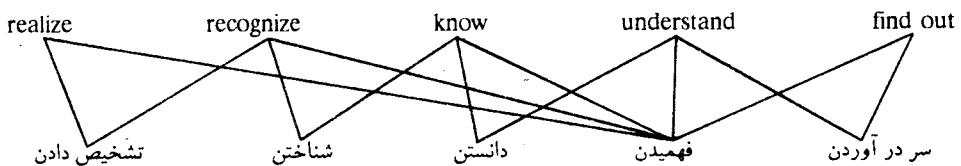
آنها او را بعنوان وارث قانونی تشخیص دادند.

من سر در نمی‌آورم (یا نمی‌دانم) که چرا او سر دوستش کلاه گذاشت.

حال نمودار بالا را به ترتیب زیر در می‌آوریم:

کلمات "تشخیص دادن" و "سر در آوردن" را نیز می‌توان به *realize* و *find out* برگرداند. و بالاخره می‌توان شبکه را با استفاده از اطلاعات زبانی خود بصورت زیر تکمیل کرد:

البته می‌توان این شبکه را بسط داد تا اکثر الفاظی را که متعلق به حوزه معنایی^۱ واحد هستند در برگیرد. مطالعه و بررسی دقیق این شبکه‌ها از جمله مباحث بسیار جالب و مفید زبان‌شناسی مقابله‌ای و ترجمه‌شناسی است.

۶- لغات در معنی مجازی

لغات علاوه بر داشتن معنای ثانوی، از نوع آنچه در بالا ذکر شد، اغلب دارای معنای مجازی^۲ نیز می‌باشند. این خود حوزه‌ای وسیع از مبحث لغتشناسی را تشکیل می‌دهد و مفاهیمی چون تشبیه، استعاره، طنز، مبالغه،^۳ تشخص^۷، ذکر جزء و اراده کل^۸ و مسائل و مشکلات مربوط به ترجمه آنها در این قلمرو قرار می‌گیرند. ولی ما در این جاتها به یکی از مهمترین حالات مجاز، یعنی تشبیه و استعاره اشاره مختصراً خواهیم داشت.

صنعت تشبیه و استعاره یکی از صناعات بسیار مرسوم زبانهای دنیاست. گویندگان زبان بطور طبیعی ضمن مقایسه بین دو تصور در قالب دو قضیه در مختصه‌ای بخصوص شباهت برقرار می‌کنند. قضیه اول قضیه‌ای پیش‌تصویری^۹ است و قضیه دوم قضیه‌ای حملی معمولی که توان بانوعی از تصدیق^{۱۰} می‌باشد. اصولاً پیش‌تصویر به آن قسمت از پیام اطلاق می‌گردد که مشمول سلب یا ایجاد نمی‌شود بلکه توافقی است که بین شنونده و گوینده، که در مقاد آن به همان طور که عرضه شده، وجود دارد. مثلاً جمله "کشته شدن حسن مرا ناراحت کرد." را در نظر بگیرید. پیش‌تصویر این جمله این است که "حسن کشته شده است." حال اگر جمله را منفی کنیم و بگوییم "کشته شدن حسن مرا ناراحت نکرد." باز هم در پیش‌تصویر که کشته شدن حسن است تغییر پیدا نخواهد شد. احکام

1- semantic field

2- figurative sense

3- simile

4- metaphor

5- irony

6- hyperbole

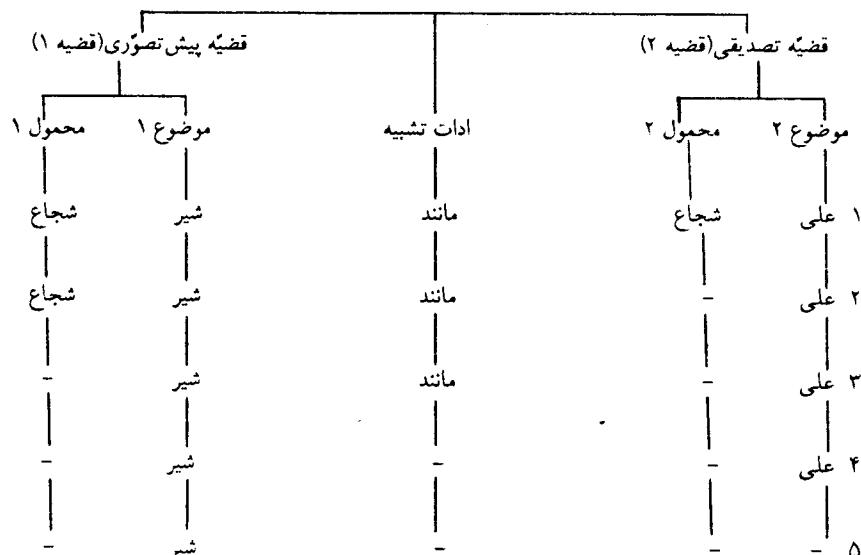
7- personification

8- metonymy

9- presupposition

10- assertion

قضایای پیش تصوری جملات ترکیبی تشیهی و استعاری تیجه اتحاد نظری است که از جهان بینی، فرهنگ، تجربه مشترک، و یا قرارداد قبلی اهل زبان سرچشمم می گیرند. لازم به یادآوری است که ضمن کاربرد، رفته رفته پاره‌ای از عوامل قضایا در روساخت حذف می شوند و ممکن است در هر مرحله از حذف جمله‌ای با همان منظور حاصل گردد. به نمودار زیر توجه کنید:

حال با اضافه کردن رابطه در روساخت در مراحل ۲ و ۳ و ۴ و ترکیب مجدد ما حصل مرحله ۵ با قضیه‌ای دیگر جملات زیر به دست می آید:

ف-۲۱- علی مانند شیر شجاع است.

ف-۲۱- علی مانند شیر است.

ف-۱۴-

علی شیر است.

ف-۱۵- شیر (منظور علی) وارد شد.

جملات ف ۱۲ و ف ۱۳ تشیهی و جملات ف ۱۴ و ف ۱۵ استعاری هستند.

لازم است خاطرنشان شود که محمول مشترک دو قضیه همان چیزی است که در ادب وجه شبه^۱ خوانده می شود. و موضوع قضیه پیش تصوری را ایماز یا صورت خیال نامند. با توضیح بالا وظیفه مهم زبان‌شناسی و ترجمه‌شناسی روشن می شود. زبانهای مختلف در بسیاری از جهات بطور طبیعی پیش تصورهای متفاوتی دارند. تفسیر این پیش تصورها بتدریج که عواملی از جمله حذف می شود مشکلتر می گردد و در تیجه کار ترجمه هم پیچیده‌تر می شود. مترجم یا ترجمه به تفسیر اولیه‌ای که زبان‌شناس از استعاره بخصوص داده است باید تصمیم بگیرد که بین طرق زیر کدام یک را انتخاب نماید:

۱- عین استعاره زبان مبدأ به زبان مقصد منتقل گردد. چراکه هر دو زبان در قضیه پیش تصوری همانندند.

۲- استعاره ممکن است بصورت تشیه (با اضافه کردن ادات تشیه) ترجمه شود.

۳- استعاره زبان مبدأ با استعاره دیگری در زبان مقصد که در ژرف‌ساخت تشیه مشابهی دارند جایگزین گردد.

۴- عین استعاره زبان مبدأ به زبان مقصد منتقل گردد. متنه جمله‌ای توضیحی که متنضم مفاد پیش تصور است به آن اضافه گردد.

۵- عبارت استعاری به تعبیری غیراستعاری برگردان شود. در برگردان جملات شبیه فقط مراحل^۳، ^۴ و ^۵ اعمال می‌گردد. علی‌هذا با عنایت به مراتب بالا معلوم می‌شود که ما در این زمینه قادر به تحقیق و تبع احتیاج داریم تا بتوانیم اطلاعات نظری و مقایسه‌ای عینی و منظمی در کم و چیز ترجمه تعبیرات معازی مثلاً از انگلیسی به فارسی و یا بالعکس ارائه دهیم.

۷- تصورات ناشناخته لغات در زبان مقصد

تصور بسیاری از لغات زبان مبدأ در زبان مقصد شناخته نیست. اسمی خاص، اسمی جغرافیایی، مسائل فرهنگی (اداری، اجتماعی، مذهبی، فولکلور، آداب زندگی، سنت‌ها، وغیره)، و اصطلاحات علمی و تکنولوژیکی جدید در این مقوله قرار می‌گیرند. بطور طبیعی اسمی خاص، اسمی جغرافیایی و بسیاری از مفاهیم دیگر و از جمله اصطلاحات علمی و فنی بر اثر برخورد دو زبان عیناً وارد زبان مقصد شده و می‌شوند و با تغییراتی کم و بیش صوتی و حتی معنایی در زبان مقصد هضم می‌گردند. در مواردی کلمات با الفاظی در زبان مقصد که تصویری نزدیک را القا می‌کنند جاشنین می‌شوند و در مواردی دیگر با عباراتی توصیفی، که همان تعبیرات ترجمه‌ای باشند، برگردان می‌شوند البته ترکیبی از حالات بالا نیز قابل تصور است. در زبان فارسی معاصر صدها بلکه هزاران تعبیر ترجمه‌ای، اصطلاحات، و معادلهای قرضی و توصیفی بر اثر و تماس با زبانها و تمدن مغرب زمین وارد آن شده است (در این زمینه رک به فرشیدورد: ۱۲۵۵). زبانهای مختلف دنیا در برخورد با یکدیگر در جایگزینی تصورات ناشناخته متفاوت عمل می‌کنند. مثلاً در زبان فارسی به ماده سیال معروف به طلای سیاه لفظ نفت انتخاب شده در صورتی که در زبان عربی کلمه بتول برگزیده شده است. ما در معترض مخرب ترین ابزار وحشتناک زمان تعبیر "بمب اتم" را به کار می‌بریم و حال آن که در زبان عربی از آن به "القنبلة الذرية" تعبیر می‌کنند. نکته قابل ذکر این که در برگردان این قسمت از واژگان تنها ملاحظات زبان‌شناختی مطرح نبود بلکه همیشه دیدگاههای سیاسی و اجتماعی نیز در کم و چیز کم مذکور شده است. ما در معرفی مخرب ترین ابزار و یا الفاظ انتخابی باید واجد چه ویژگیهایی باشند اغلب موربد بجهات داغ، و اکثر احساسی و ارزشی، بوده است. به نظر نگارنده این قسمت هرگز مشکلترین امر ترجمه، آن طور که وانمود شده است، نبوده و نیست (یارمحمدی: ۱۲۵۶ و ۱۲۶۲).

اکنون بحث لغات را به پایان می‌بریم گواینکه بسیاری از مطالب از قبیل مساله واژه‌های مترادف^۱، متضاد^۲، همنشینی بعضی از لغات دیگر^۳، رابطه جنس و نوع^۴، شمول بیشتر بعضی لغات^۵، واژگان متعلق به حوزه معنایی واحد، و موارد فراوان دیگر را مورد بحث قرار ندادیم. با این وصف از توضیحات بالا می‌توان تا حد زیادی بر روای کشف و بررسی در حوزه واژگان وقوف یافت. از این رو از تفصیل بیشتر صرف نظر می‌کنیم و به مطلب بعدی، یعنی دستور، می‌پردازیم.

۸- دستور

در آغاز، ضمن ارائه مثالهای متعدد، نشان دادیم که اولاً رابطه معنا با صورت اغلب مستقیم نیست و ثانیاً ممکن

است صورتهای مختلف کلامی بر معنای واحدی دلالت کنند و یا بالعکس معانی گوناگونی از یک صورت واحد کلامی به دست آیند. تجلی این دو کیفیت در قضايا به مراتب روشن تر و بارزتر است. نکته‌ای که در ترجمه بسیار مهم است این است که رابطه معنا با صورت در زبانهای مختلف متفاوت می‌باشد و بعلاوه امکان دارد که نوع و تعداد صورتهایی که معنی واحدی را در زبان مبدأ افاده می‌نمایند با زبان مقصد مطابقت نکنند و یا اینکه صورتی خاص در زبان مبدأ معنی متفاوتی از آنچه در زبان مقصد دارد داشته باشد. و البته این بحث بسیار گسترده است و ما تنها با ذکر چند مثال مشتی از نمونه خواهار را ارائه می‌دهیم بدین امید که خواننده محترم خود حدیث مفصل را از این مجمل برگیرد.

E20. Ali wants to study mathematics.

علی می‌خواهد (که) ریاضیات بخواند. (در اینجا عبارت مصدری انگلیسی به جمله‌واره تبعی فارسی برگردان شده است.)

E21. Ali thinks he can read Chinese.

الف- علی فکر می‌کند می‌تواند چینی بخواند. ب- علی فکر می‌کند بتواند چینی بخواند. (جمله واره تبعی انگلیسی به دو صورت به فارسی ترجمه شده است. فعل معین جمله تبعی به دو صورت اخباری و التزامی برگردان شده است).

E22. Ali enjoys smoking cigarettes.

(عبارت فعلی مختص به ing انگلیسی به عبارت اضافی مصدری فارسی برگردان شده است.)

E23. Ali enjoys smoking the cigarette.

الف- علی از اینکه این سیگار را می‌کشد لذت می‌برد. (هر سه صورت متراوف می‌باشند).

E24. Ali likes smoking.

الف- علی سیگار کشیدن را دوست دارد. ب- علی دوست دارد سیگار بکشد. ج- علی از سیگار کشیدن لذت می‌برد. (هر سه صورت متراوف می‌باشند).

E25. Ali likes to smoke cigarettes.

الف- علی سیگار کشیدن را دوست دارد. ب- علی دوست دارد سیگار بکشد. (مصدر انگلیسی به دو صورت برگردان شده است).

E26. Ali would like to smoke a cigarette..

الف- علی دوست دارد (که همین الان) یک سیگار بکشد. ب- علی دلش می‌خواهد (که همین الان) یک سیگار بکشد.

E27. As soon as I arrived in Tehran, I will telephone Ali.

الف- بمحض اینکه به تهران رسیدم به علی تلفن خواهم کرد. ب- بمحض اینکه به تهران برسم به علی تلفن خواهم کرد. (مضارع اخباری انگلیسی به دو صورت مطلق و مضارع التزامی برگردان شده است).

E28. The plane will take off before Ali gets to the airport.

الف- قبل از اینکه علی به فرودگاه برسد هوایپما پرواز کرده است. ب- تا علی به فرودگاه برسد هوایپما پرواز کرده است. (در فارسی بر عکس انگلیسی تقدم جمله‌واره تبعی بر جمله‌واره اصلی مرجع است. بعلاوه صیغه آینده انگلیسی به ماضی نقلی فارسی و مضارع اخباری انگلیسی به مضارع التزامی فارسی ترجمه شده است).

E29. The plane had taken off before Ali got to the airport.

قبل از اینکه علی به فرودگاه برسد هوایپما پرواز کرده بود. (در این جا نیز تقدم جمله‌واره تبعی در فارسی مرجع است. بعلاوه ماضی بعد انگلیسی به مضارع التزامی برگردان شده است).

E30. They wrote this book at the time of Hafiz.

این کتاب را در روزگار حافظ نوشته‌اند. (ماضی ساده انگلیسی به ماضی مطلق ترجمه شده است).

E31. That Mehdi is sick makes me feel extremely worried.

الف- اینکه مهدی مريض است مرا سخت ناراحت کرده است. ب- مريضی مهدی مرا سخت ناراحت کرده است. ج- مريض بودن مهدی مرا سخت ناراحت کرده است. د- مرا مريضی مهدی سخت ناراحت کرده است. (همه جملات فارسی بالا متراوف می‌باشند).

الف- مهدی و پروین هر دو سیگار می‌کشند. ب- هم مهدی و هم پروین هر دو سیگار می‌کشند. ج- هم مهدی سیگار می‌کشد و هم پروین. (هر سه متراوف می‌باشند).

E33. You know the man who came here yesterday.

الف- تو مردی که دیروز اینجا آمد می‌شناسی. ب- مردی دیروز اینجا آمد که تو او را می‌شناسی. (هر دو با رو ساختهای متراوف می‌باشند. یعنی یک زرف ساخت دارند و هم‌معنی نیز هستند).

نمونه‌های دیگر از این قبیل هم بصورت ساده‌تر و هم بصورت پچیده‌تر فراوان است ولی در اینکه کدام یک از جملات متراوف را برای ترجمه خود برگزینیم خود موضوع مقالتی دیگر است. اکنون نمونه‌ای از برگردان تعبیرات فارسی به انگلیسی را در زیر می‌آوریم و بحث دستور را خاتمه می‌دهیم و برای ملاحظه جملات بیشتر از این نمونه علاقه‌مندان را به منبع شماره ۵ ارجاع می‌دهیم.

He has wrinkle on his forehead.

ف- ۱۶- پیشانی اش چروک خورده است.

I have a pain in my head.

ف- ۱۷- سرم درد می‌کند.

He sprained his foot.

ف- ۱۸- پایش در رفت.

You have decayed teeth.

ف- ۱۹- دندانها یک کرم خورده است.

I bled at the nose.

ف- ۲۰- بینی ام خون افتاد.

I feel dizzy.

ف- ۲۱- سرم گیج می‌رود.

You got hurt in your hand.

ف- ۲۲- دستهایت زخم شد.

I feel pity for him/her.

ف- ۲۳- دلم به حالتی می‌سوزد.

I have a crook in my back.

ف- ۲۴- پشتیم خم شده است.

در تمام جملات فارسی بالا، که جمله‌های غیر شخصی^۱ نامیده شده‌اند، قسمتی از عضو بدن در مقام فاعل جمله قرار گرفته است و حال آنکه در ترجمه انگلیسی خود شخص (تمام بدن) کار فاعل را انجام می‌دهد.

- منظور و مقال

بر سیل ارائه کلیات در باره منظور و مقال، به آنچه که در شماره ۲ این گفتار آورده‌ایم اکتفا می‌کنیم زیرا اگر بخواهیم آن را با دقّت بشکافیم باید به جزئیات بیشتری پردازیم و مثالهایی از متون مختلف بیاوریم ولذا بحث این مطلب را مانند بسیاری مطالب دیگر به بعد موکول می‌کنیم. تنها خاطرنشان می‌سازیم که موضوع منظور و مقال از موضوعات طریف و بسیار پراهمیت در زبان‌شناسی جدید و ترجمه‌شناسی است. بخصوص این که در زبان فارسی مطالب مدون در این باره بسیار کم است. آنچه کم و بیش از گذشته و حال در این زمینه‌ها در دست است

بیشتر مبتنی بر ملاحظات ارزشی و احساسی و هنری است، در حالی که ما می‌خواهیم شیوه‌های علمی و دقیق زبان‌شناسی را به کار گیریم که هم از عیوبیت بیشتری برخوردار باشد و هم این که بتوان نسخه‌هایی برای آموزش مطلب مورد نظر تنظیم کرد، علی ای حال برای اطلاع بیشتر از مبانی نظری منظور، مقال، انسجام، و دیگر مطالب مربوط بدان خواننده را به چهار منبع اولیه که در بخش منابع انگلیسی مقاله فهرست شده‌اند احواله می‌دهیم.

۱۰- محتوای برنامه و شیوه آموزش ترجمه

با توجه به هدف ترجمه و با عنایت به توضیحات کلی بالا محتوای برنامه آموزش ترجمه در دانشگاهها روش می‌شود. هدف کلی^۱ درس ترجمه کسب اطلاعات نظری و مهارت لازم در برگردان مطلب از یک زبان به فارسی و از فارسی به زبان دیگر است. پیش‌نیاز این درس داشتن زبان مبدأ و مقصد در سطح لازم (که باید دقیقاً تعریف شود)، داشتن اطلاع کافی از موضوع مورد ترجمه، و دارا بودن اطلاعات نظری لازم از مفاهیم اساسی زبان‌شناسی جدید (دستور، معناشناسی، لغتشناسی، منظور‌شناسی، متن‌شناسی) می‌باشد. هدفهایی چنینی یا رفتاری^۲ را باید از مطالبی که در این گفتار آمده است و یا لازم است باید استخراج کرد و در دروس و ساعات متناسب توزیع نمود، یعنی این که سیاهه‌ای از جزئیات مطالب مورد آموزش بصورت ساخته‌های دستوری، دسته‌بندیها و طبقه‌بندیها مشخص و اژگانی، وجود گفتار، و مراتب انسجام کلام و غیره تهیه نمود. این لیست باید طوری باشد که هر معلمی بتواند آن را پیاده کند و قابل سنجش و ارزشیابی عینی نیز باشد. تدوین این لیست از ضروریات است و تا آن را در دست نداشته باشیم نمی‌توانیم شیوه آموزشی خود را مشخص نماییم.

به زعم نگارنده کل مطالب را می‌توان در دو و حداکثر در سه درس سه واحدی تحت عنوان "اصول و روش ترجمه" توزیع نمود، مشروط بر این که دانشجو پیش‌نیازهای لازم را داشته باشد. مطالب دستوری در درس اول، واژگانی در درس دوم، و منظور و بافت در درس سوم مورد تأکید قرار می‌گیرند. موضوعات دو درس اول در قالب زبان پایه^۳ (زبان گفتار و نوشتار معمولی روزمره و ساده) عرضه می‌شود و توجه درس سوم به زبان (از جمله واژگان) نیمه تخصصی^۴ معطوف می‌گردد. متن نیمه تخصصی طبعاً به رشته‌های مختلف ادب، هنر، علوم اجتماعی، مذهبی، اقتصادی، پژوهشی، کشاورزی، مهندسی، و علوم مربوط می‌گردد. و محتوا در حدی است که فهم آن به اطلاعات تخصصی خاص نیاز چندانی ندارد. مطالب مربوط به پهدادشت عمومی، تاریخ علوم و فنون، علوم به زبان عامه، پیشرفت‌های جدید، نوشهای روزنامه‌ای و مطبوعاتی، و سخنرانی‌های عمومی در زمینه‌های مختلف را می‌توان در این مقوله جای داد. طبیعی است که انتخاب متن از حیث محتوا، لغات و جملات باید هدف معینی از تدریس را در ساعتی مشخص برآورده نماید. از بخش‌های زبان می‌توان انتظار داشت که تا این حد امر ترجمه را بر عهده بگیرند. ولی می‌توان درس چهارم دیگری در حد سه واحد یا بیشتر، عنوان ترجمه متن تخصصی (مانند ترجمه متن ادبی، فلسفی، فقهی، کلامی، پژوهشی، مهندسی، و علوم مختلف)، در برنامه ترجمه دانشگاهها نیز در نظر گرفت. هدف این درس آموزش ترجمه اصطلاحات، مفاهیم، و بافت‌های خاص یک رشته شخصی معین است. ما می‌دانیم که رشته‌های مختلف با "زبان" خاص خود سخن می‌گویند و یا از اسلوب کلام^۵ مشخصی پیروی می‌کنند که به آنها ویژگی مخصوصی دهد. یعنی این که اسلوب کلام در نوشهای پژوهشی از نظر مفاهیم اختصاصی، انسجام کلام (به معنایی که ما به کار می‌بریم)، توالی و ترادف مطالب، وغیره با، مثلاً، اسلوب کلام در نوشهای مهندسی تفاوت‌هایی دارد. این درس باید آموزش این ویژگیها را بر عهده بگیرد. مضافاً به این که با توجه

به کاستی‌ها و نقصانهای مشهود متون ترجمه شده کنونی می‌توان قسمتی از مطالب این درس را به بررسی اصول و ضوابطی که باید بر تهیه، تدوین، و نشر این نوع متون حاکم باشد اختصاص داد. این توضیح نشان می‌دهد که این کار، کار چندان آسانی نیست و به طور قطع معلم معمولی ترجمه بخش زبان به تهایی از عهده آن برخواهد آمد. لازم به یادآوری است که اگر چنین درسی در برنامه گنجانیده شد یا باید با مشارکت بخش زبان و بخش تخصصی تدریس گردد، یا توسط معلم بخش تخصصی که زباندان و متجم است و یا به وسیله معلم زبان که بهنحوی از رشته تخصصی نیز با اطلاع است تدریس گردد. شقوق سه گانه فوق در واقع نمایانگر این نکته است که تدریس دروس ترجمه از هر نوع که باشد باید از نظارت بخش زبان به دور باشد.

۱۱- تدریس ترجمه در گذشته و حال

در گذشته اولاً ساعات کمی در برنامه دوره کارشناسی زبان انگلیسی به امر ترجمه اختصاص داده شده بود. ثانیاً هدفهای جزئی آن مشخص نبود. و ثالثاً امر ترجمه بیشتر به متون ادبی معطوف بود. محتوای درس ترجمه منحصر به منتخباتی بود که معلم بر طبق سلیقه خود از زبان مبدأ انتخاب می‌کرد و برای ترجمه به کلاس می‌داد. متأسفانه هم اکنون نیز بسیاری از معلمان همین کار را می‌کنند. لذا درس ترجمه تاکنون یکی از بی‌درو پیکرترین و بی‌هدف‌ترین درسها بوده است. مترجمان بزرگ ما صرف نظر از نوع آثاری که ترجمه کرده‌اند غالباً به تبع علاقه و پشتکار و ممارست ترجمه را فراگرفته‌اند. اغلب آنها از مکتب استاد بهره‌ای نبرده و بیشتر با خوش‌چینی خرمن گرد آورده‌اند. من خود از بعضی معلمان ترجمه شنیده‌ام که می‌گویند آقا ترجمه را که نمی‌شود درس داد! دانشجو باید استعداد ترجمه داشته باشد. "که البته این سخن سنجیده‌ای نیست و به هیچ وجه صحبت ندارد.

در برنامه ستاد انقلاب فرهنگی چهار درس ۲ واحدی به نامهای ترجمه مقدماتی (۴ واحد)، ترجمه پیشرفته (۴ واحد) برای رشته دبیری، ۱۶ واحد در ۸ درس دو واحدی به نامهای اصول و روش ترجمه (۴ واحد)، ترجمه متون ساده (۴ واحد)، ترجمه متون ادبی (۴ واحد)، و ترجمه متون اسلامی (۴ واحد) برای رشته کارشناسی زبان و یک درس ۲ واحدی به نام ترجمه متون اسلامی برای دوره کارشناسی ارشد دبیری منظور گردیده است. لازم است یادآوری کیم که: اولاً این دروس همگی ۲ واحدی هستند و ما مشکلات آن را کاراً از نظر دانشجو و معلم و کلاس‌بندی گوشزد کرده‌ایم. ثانیاً این دروس ارتباط لازم را با یکدیگر ندارند و به اصطلاح فاقد نظم منطقی هستند. ثالثاً هدفهای جزئی و ریز برنامه تدریسی این دروس مشخص نیست و متون درسی تعیین شده اغلب نامناسب و در مواردی حتی نامربوطاند. بدین ترتیب هر معلمی برای خود نوای مخصوص سر می‌دهد و بیچاره دانشجو که باید به آن آهنگهای ناموزون گوش فرا دهد! در برنامه جدید دروسی تحت عنوان "بررسی آثار ترجمه شده اسلامی" اضافه شده است که حضور آن در مجموعه برنامه‌های دانشگاهی قابل ستایش می‌باشد. اما شرح و تفصیل این درس از دروس دیگر ترجمه بمراتب ناشناخته‌تر است. نیمی از آن، که عبارت از نوشهای مربوط به اسلام است، می‌تواند کاملاً ساده و غیر فنی باشد و جزو دروس ترجمه‌های ساده و نیمه تخصصی آورده شود. نیمی دیگر که مربوط به تفسیر قرآن کریم و موضوعات فقهی و کلامی است طبیعاً مانند دیگر موضوعات تخصصی کاملاً فنی است. لذا معلمانی که این درس را تدریس می‌کنند باید هم به ترجمه وارد باشند و هم واحد اطلاعات تخصصی مربوط باشند. متأسفانه درین دروس ترجمه، این درس تاکنون از همه ناپسامان تر بوده است!

۱۲- پیشنهادی برای آینده

در حال حاضر ما بیش از پیش به ترجمه مطالب خارجی به فارسی و بالعکس احتیاج داریم و این نیاز در همه

رشته هاست و نه تنها در دورشنه پزشکی و مهندسی که این روزها سخت طرفدار دارد، علی هذا ما معلمان علوم انسانی وظیفه داریم که اولاً اهمیت این مطلب را به مردم، همکاران دانشگاهی، و مسؤولان آموزش مملکت گوشتند کنیم. ثانیاً معلمان درس ترجمه خود را بیش از پیش مجذب نمایم. ثالثاً تمام رشته های دانشگاهی سعی کنند در برنامه خود، تحت عنوانی چون رشته فرعی یا دروس اختیاری، جانب برای تدریس دروس ترجمه باز کنند. در برنامه بخش های زبان حداقل دو درس اولیه، بصورتی که در بالا آورده شد، گنجانده شود و حتی الامکان گروهها و دانشکده ها درس ترجمه تخصصی را با مشارکت بخش زبان تدریس نمایند. امکاناتی فراهم آید که گاه و بیگانه در ایام تعطیلات، کارگاههای ترجمه ایجاد شود تا استادان رشته های ادبی و علوم و فنون و همچنین دانشجویان و افراد علاقه مند در آن شرکت جویند.

۱۳- روش تدریس

آگاهی بر هدفهای جزئی درس عامل مهمی در اتخاذ روش تدریس می باشد. این روش با اعمال ارزشیابی مناسب ترمیم می پذیرد. اطلاعات نظری در باب اصول و روش ترجمه از دو طریق عرضه می شود. یکی با روش سخنرانی ساده، که ضمن آن مقاہیم و راه و رسم ترجمه از جنبه های مختلف در زمینه های گوناگون توضیح داده می شوند، و دیگری با روش سخنرانی برنامه ریزی شده و مباحثه گروهی^۱. در روش دوم مطالب ترجمه شده همراه با اصل آن، که محتوای آن باید موصیل به هدف درس در آن ساعت بخصوص باشد، در اختیار دانشجویان کلاس گذاشته می شود و سوالاتی که قبلاً توسط معلم تنظیم شده همراه با متن انتخابی به دانشجویان داده می شود. این سوالات می توانند بر جنبه های گوناگون دستوری، واژگانی، معادل یابی، انسجام، وغیره استوار شده باشند و دانشجو را به هدفهای مورد نظر هدایت نمایند. در ضمن دانشجویان کلاس را می توان به گروههای سه یا چهار نفری تقسیم نمود تا در باره سوالات بحث کنند. در پایان سخنگوی گروه نتیجه را بطور خلاصه به کلاس گزارش می دهد و با شرکت معلم نتیجه نهایی از کل گزارشها استنتاج می گردد. اگر یکی دیگر از هدفهای مهم درس ایجاد مهارت بیشتر در امر ترجمه باشد در این صورت باید همه سه ساعت درس در هفته در یک نشست واحد انجام شود و درس صورت کارگاهی به خود گیرد. یعنی این که تکالیف مهارتی همراه با هدف یا هدفهای معین شده در اختیار دانشجویان گذاشته شود تا تکلیف موردنظر فی المجلس و با بحث و تبادل نظر افراد با یکدیگر انجام گردد. کلاس نیز باید دارای ویژگیهای خاصی باشد: صندلیها متحرک باشند. فرنگ لغات و مراجع دیگر در دسترس باشند. دانشجویان بتوانند اشکالات خود را زیکدیگر پرسند. و معلم نیز نقش هماهنگ گشته خود را بر عهده بگیرد. پس از این که ترجمه صورت گرفت و یا مقابله ای انجام شد سخنگوی گروه نتیجه را به کلاس ارائه دهد. البته معلم نیز به تناسب زمان و موقعیت بحث، نقش هدایتی خویش را ایفا می کند و گاه با ارائه نمونه هایی روش و صحیح از موضوع مورد بحث گروه را در وصول به هدفهای مطلوب خویش کمک می کند. نگارنده نتیجه اعمال این روش را، بخصوص که شاگردان در این کلاس هیچ گاه احساس خستگی نمی نمایند، بسیار ثمر بخش یافته است. البته تکالیف خارج از کلاس از قبیل مقابله ترجمه و اصل، یا ترجمه متن، و یا برسی یکی از جنبه های ترجمه نیز جزوی از برنامه کار را تشکیل می دهند. ارزشیابی و امتحانات در درس ترجمه، به دلیل صورت ذهنی داشتن، همواره یکی از مشکلات معلمان بشمار می رفته است. ولی همان قسم که قبلاً نیز یاد آوری کردیم اگر ماسیاهه و تفصیل درس را بصورت اهداف رفتاری در دست داشته باشیم طبعاً ارزشیابی مانیز با عنیت بیشتری همراه خواهد بود.

۱۴- پژوهش

خواننده این سطور هم‌اکنون می‌تواند تصور کند که در زمینه‌های مطروح بالا تا چه حد به تحقیق، بررسی، و کشف مسائل ناشناخته در ترجمه‌شناسی نیاز داریم. ما در زمینه مقایسه و مقابله واژگان، قالب‌های دستوری، ارائه معنا و منظور در زبان فارسی و دیگر زبانهای خارجی مطالب مذوکی در دست نداریم. همچنین از نظر شیوه آموزش نیاز مبرم به تجربه داریم. لذا تنها بر اساس مطالب همین مقاله می‌توان پژوهه‌های تحقیقی بسیار مفید و لازمی (کوتاه یا مبسوط) طرح ریزی نمود و به معلمان و علاقه‌مندان، به ویژه دانشجویان دوره‌های کارشناسی ارشد، این فرصت را داد تا ضمن بهره‌گیری از امکانات پژوهشی دانشگاه و کشور آنها را دنبال کنند و به نتیجه دلخواه برسانند.

۱۵- خلاصه

در این مقاله مبانی نظری ترجمه به بحث گذاشته شد، به شیوه‌های آموزش ترجمه و نارسانیهای ناشی از برنامه اشارت رفت، و توصیه‌هایی در زمینه پژوهش آن ارائه گردید. ترجمه به انتقال پیام از زبان مبدأ به زبان مقصد تعریف می‌شود. یعنی این که معنا، مفهوم و منظوری را که در زبان اول آورده شده است به قالب زبان دوم بریزیم.

در هر زبان مرادگوینده به صورت‌های گوناگون می‌تواند عرضه شود. کلمات واحد می‌توانند معانی مختلف را تداعی کنند و عبارات، جملات، و تعبیرات می‌توانند کاربردها و منظورهای متغیر را، چه در معانی اصلی و یا ثانوی و مجازی، ارائه نمایند. رابطه معنا و صورت اغلب غیرمستقیم است و بین سان افتراق میان صورت و معنا یکی از مشکلات اساسی ترجمه را تشکیل می‌دهد. مضافاً به این که هر زبان شیوه خاص خود را در بیان مطالب دارد و لذا ممکن است منظورهای مشابه در زبانهای مختلف به صورت‌های گوناگون عرضه شوند.

صورت به ساختمان واژگان، دستور، مقال و متن اطلاق می‌گردد و معنا به مشخصات معنایی، تصورات، روابط قصاید، نقش‌های ارتباطی کلام عنایت دارد. مترجم باید بر مبانی نظری ترجمه و همچنین بر همه اختلافات موجود در دو زبان وقوف داشته باشد تا بتواند وظیفه سنگینی که بر عهده دارد با موقوفیت به انجام برساند.

منابع

1. Halliday,M.A.K. and Hasan,R. 1976, *Cohesion in English*. Longman.
2. Larson,M.L., 1984, *Meaning-Based Translation: A Guide to Cross-Language Equivalence*. University Press of America,Inc.
3. Leech,G.N., 1983, *Principles of Pragmatics*, Longman.
4. Markkanen, R. , 1985, *Cross-Language Studies in Pragmatics*. Finland: University of Jyvaskyla.
5. Shuji,Matsushita, 1970, Non-personal sentences in Tehrani Persian. *Ajia Afurika Gengo Bunka Kenky*, Tokyo. 3:56-69.
- 6- فرشیدورد، خسرو. تأثیر ترجمه در زبان فارسی. فرهنگ و زندگی، شماره ۲۲، ۱۳۵۵.
- 7- یارمحمدی، لطف‌الله. نظری به برتراندیزی زبانی و مسائل زبان آموزی در ایران. مجله علوم اجتماعی و انسانی، شیراز، دوره اول، شماره ۸۱، ۱۳۵۶، صفحات ۶۷ - ۸۵.
- 8- یارمحمدی، لطف‌الله. کلیات راه و رسم نگارش فرهنگنامه‌ها... نقد آگاه، مؤسسه انتشارات آگاه، ۱۳۶۳.